

Novinky

obce Hradištko-Kersko

Jaro / číslo 61 / ročník XVI / březen 2026

zdarma

Jarní pranostiky

- ♦ Březen - za kamna vlezem, duben - ještě tam budem, máj - poženeme kozy v háj.
- ♦ Mokrý duben - hojnost ovoce.
- ♦ Není-li květen ani příliš studený ani mokrý, naplňuje stodoly i sudy.
- ♦ Prší-li na svatého Petra a Pavla, urodí se hodně hub.

V jarním vydání Novinek naleznete:

- Slovo starosty
- Policie ČR informuje
- Křesťanské okénko
- Myslivecký spolek
- Základní a Mateřská škola Hradištko
- Vynášení Smrtky
- Kroužek deskových her
- TJ Hradištko
- Blahopřání oslavencům
- Obrázkové zprávy z knihovny
- Velikonoce v Lesním ateliéru Kuba
- Příběhy starých pohlednic
- Pozvánka na XXVII. Hrabalovo Kersko
- Domácí zabijačka
- Rovnodennost a Velikonoce
- Hrabalova chata
- Zlatí koně Kinských a jejich historie
- Historie obce

Vážení spoluobčané,

děti naší Základní a mateřské školy o minulém víkendu vynesly smrtku, a tím nám připomněly, že nastává jedno z nejkrásnějších období roku – jaro. A s jarem je spojen významný církevní svátek – Velikonoce, který nás teprve čeká. Každoročně nám jej připomínají naši chlapečtí tradičním řehtáním a jsem velmi rád, že tato tradice stále žije a předává se z generace na generaci už více než 100 let.

S přicházejícím jarem je třeba uklidit veškerý nepořádek, který přes zimní čas milosrdně ukryl sníh. Obec se připojila

k celostátní akci „Uklidíme Česko“. V minulých letech jsme dokázali sebrat odpadky jak v Hradištku, tak i v Kersku, které zaplnily několik desítek pytlů. Byly nalezeny i pneumatiky, vyřazené elektrospotřebiče a jiný nepořádek. Doufám, že podobně jako v minulých letech, se do akce zapojí kromě Základní a mateřské školy i spolky působící v naší obci a naši občané.

Chystá se velká oslava Klubu důchodkyň, vždyť jejich klub se může pyšnit tím, že patří mezi nejstarší, není-li vůbec nejstarším klubem důchodců v celé republice. Bez jejich činnosti si již

neumíme naši obec představit. Tradiční plesy jsou inspirativní a nápadité, každoročně jinak tematicky zaměřené a hojně navštěvované. Klub funguje nepřetržitě již 45 let a oslava tohoto výročí bude mít letos slavnostní ráz, který vyvrcholí v červnu slavnostním posezením v hospodě U Kocánků.

Po složitém jednání se nám podařilo předčasně ukončit nájemní smlouvu s Českým rybářským svazem na pronájem rybníka Pod Hynkova. Zároveň byl založen z.s. Rybáři Hradištko, který projevil zájem o jeho další údržbu a provozování. Rybáři upravili a vyčistili při několika

brigádách břehy a okolí rybníka. Bylo nutno pokácet velký topol, který byl již značně vyhnílý a nebezpečný svému okolí. To provedla odborná firma a když jsem viděl stav uprostřed kmene, jsem velmi rád, že je strom odstraněn a nehrozí nebezpečí jeho pádu. Další práce budou spojeny s obnovením a opravou vtokové-ho systému z Labe.

Zdárně pokračuje výstavba přemostění Labe novou lávkou. Chtěl bych požádat ještě jednou všechny občany, kteří jsou v současné době postiženi zvýšeným provozem hlavně nákladních automobilů a speciální techniky o trpělivost a shovívavost. Práce postupují dle upraveného harmonogramu a z celkových 31 segmentů,

kteří budou zavěšeny na lanech překlenujících koryto Labe, je již 8 hotových. V současnosti probíhá výroba šalování na pylony, které budou po vylití speciální směsí betonu, vybetonovány na místě a posléze zvednuty a ukotveny jeřáby na své místo. Potom bude již lávka viditelná zdaleka.

Také sté výročí založení místního hřbitova v roce 2032 bude mít důstojnější průběh. V minulosti již byla opravena vrata, hřbitovní zeď a osázeno prostranství před hřbitovem. Do konce měsíce srpna by měla být opravena budova márnice, kde má zázemí správce hřbitova a na tuto akci již byl vybrán zhotovitel, který se již brzy pustí do práce.

Chci touto cestou poděkovat zaměstnancům obecního úřadu, ale i všem občanům, kteří se zapojili do úklidu sněhu v letošní zimě. Jako příklad mohu použít nově zakládaný spolek Rybářů, kteří na místo svolané brigády na čištění okolí rybníka šli odklízet sněh od zastávek autobusu směrem k budově ZŠ.

Závěrem bych chtěl popřát všem spoluobčanům hezké prožití Velikonočních svátků a dětem bohatou pomlázku

Ing. Vlastimil Šesták
starosta obce

Upozornění pro občany

Harmonogram svozu odpadu pro rok 2026

Směsný komunální odpad se vyvážá vždy v pondělí / lichý týden.

Duben	6. 4. 2026
	20. 4. 2026
Květen	4. 5. 2026
	18. 5. 2026
Červen	1. 6. 2026
	15. 6. 2026
Červenec	29. 6. 2026
	13. 7. 2026
Srpen	27. 7. 2026
	10. 8. 2026
Září	24. 8. 2026
	7. 9. 2026
Říjen	21. 9. 2026
	5. 10. 2026
Listopad	19. 10. 2026
	2. 11. 2026
Prosinec	16. 11. 2026
	30. 11. 2026
	14. 12. 2026
	28. 12. 2026

Změna jízdního řádu linky 443

Informujeme vás o dočasné změně jízdního řádu linky 443 od 9. března do 30. listopadu 2026 z důvodu uzavírky ulice Tyršova v Nymburce.

Zastávky Nymburk, kino a Nymburk, nám. v ul. Tyršova budou zrušeny. Linka bude odkloněna kolem nemocnice, kde bude zřízena zastávka. Zastávka Nymburk, náměstí bude obsluhována pouze na zastávce na náměstí Přemyslovců.

Výzva

Dobrý den, jmenuji se Jan Chloupek, jsem z Lysé nad Labem a zabývám se historií regionu okolo Lysé nad Labem.

Při svých činnostech jsem narazil také na historii spojenou s oblastí Kerska. Můj zájem se soustřeďuje především na jeho přírodní poměry v minulosti. Zajímají mě souvislosti se zaniklým kerským rybníkem a kerskou oborou, např. mapy a fotografie. Rád bych si zapůjčil fotografie z počátků osidlování

Kerska až do roku 1965. Obzvláště by mě potěšily fotografie z časů, kdy Kersko čelilo zátokám.

Myslím si totiž, že mnozí obyvatelé Kerska či Hradištko by ve svých rodinných sbírkách mohli tyto fotografie objevit jako jistý dobový poklad.

Předem děkuji
Jan Chloupek
tel.: 737 619 775

Titulní strana: Bledule v kerském lese, foto: Bronislav Kuba

Aktuální informace

o činnosti a dění v obci jsou pravidelně uveřejňovány na oficiálních webových stránkách naší obce.

www.hradistko-kersko.cz

Uzávěrka letních Novinek

Uzávěrka letního čísla Novinek je 21. 6. 2026. Příspěvky dodané po termínu uzávěrky budou zveřejněny v podzimních Novinkách. Redakce si vyhrazuje právo redakčních úprav a krácení rozsáhlých příspěvků. Redakce nezodpovídá za názory čtenářů.

Policie ČR informuje

Pomáhat a chránit

Suchý únor za volantem

Bezpečná jízda není otázkou jednoho měsíce – alkohol za volant nepatří nikdy!

V průběhu posledního únorového týdne se uskutečnila dopravně bezpečnostní akce „Suchej únor“. Policisté z obvodního oddělení Poděbrady ve spolupráci s policejním preventistou územního odboru Nymburk se zaměřili na odhalování řidičů, kteří usedli za volant pod vlivem alkoholu či jiných návykových látek.

Cílem nebylo postihovat, ale předcházet. Je potřeba, aby si řidiči uvědomili, že i malé množství alkoholu výrazně zhoršuje schopnost řídit bezpečně. Alkohol zpomaluje reakce, zhoršuje koordinaci, oslabuje schopnost soustředění a vede k falešnému pocitu jistoty, takže řidič později reaguje, hůř vyhodnocuje dopravní situace a výrazně roste riziko nehody.

Při dopravní akci policisté zkontrolovali více než dvě desítky řidičů, přičemž všechny provedené dechové zkoušky na alkohol vyšly negativně. Pouze dva z kontrolovaných řidičů se dopustili drobných přestupků, které byly na místě vyřešeny příkazem. Odměnou pro vzorné řidiče byl jednorázový alkohol test.

Bezpečnost na silnicích začíná u každého z nás – alkohol za volant prostě nepatří.

por. Bc. Tomáš Macura
preventista
PČR Územní odbor Nymburk

Zima má dvě tváře

Když děti staví sněhuláky a dospělí odhrnují cesty.

V pátek 9. ledna nás překvapila sněhová nadílka - mile/nemile? Zima má dvě tváře.

Tu první vidíme v dětském smíchu, ve sněhulácích a stopách ve sněhu. Dokonce i dospělým umí vykouzlit úsměv na tváři. Stačí jeden pohled na čerstvě zasněženou krajinu.

Ta druhá tvář zimy patří lidem, kteří ráno vyjdou ven a postarají se o to, aby se dalo bezpečně chodit. Prohrabat cestičku k domu nebo zamést chodník před plotem na ulici, byla vždy samozřejmost. Tedy alespoň u nás. Vidět sousedy při té samé činnosti, pozdravit se a prohodit pár slov, je prostě fajn.

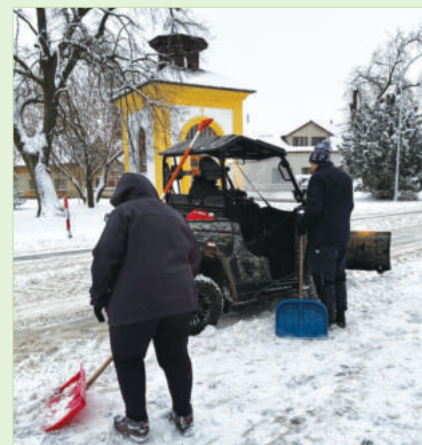
Poděkování proto patří všem, kteří se do úklidu pustí bez váhání a často i s dobrou náladou. Díky nim může zůstat sníh radostí a ne starostí.

Renata Straková

Rizikové kácení topolu u rybníku Hynčáku

Dle vyjádření odborné firmy se jednalo o strom v havarijním stavu o průměru 150 cm měřeno ve 130 cm výšky od paty stromu. Celková výška stromu dle odhadu 28 - 30 m.

V bezprostřední blízkosti je vedení vysokého napětí, hráz rybníka, přilehlá komunikace a plot, nebylo tedy možné strom pokácet klasicky. Bylo nutno použít vysokozdviznou plošinu a postupně ořezávat a spouštět větve a kmen.

Křesťanské okénko

Milí čtenáři,

Velikonoce jsou pro mnoho lidí často jen několik dnů volna, první jarní svátky nebo tradice spojená s pomlázkou, barvenými vejci a rodinnými návštěvami.

Křesťané je však chápou jako nejdůležitější svátky roku. Připomínají si příběh Ježíše z Nazareta, který byl popraven a podle křesťanské víry vstal z mrtvých. Pro věřící je to základ jejich naděje. Pro nevěřícího člověka může být tento příběh vzdálený. Přesto v sobě nese poselství, které může oslovit každého.

Velikonoční příběh totiž není jen náboženská legenda z dávné minulosti. Je to obraz lidského života. Každý z nás totiž někdy zažil něco jako „velký pátek“ chvíle ztráty, bolesti, selhání nebo nespravedlnosti. Někdy máme pocit, že dobro prohrálo a že svět patří spíše síle než pravdě.

Stačí se podívat na zprávy: války, konflikty, nedůvěra mezi lidmi, obavy o budoucnost. Velikonoce ale říkají, že poslední slovo nemá temnota. Křesťanská tradice vypráví, že po Ježíšově smrti přišlo ráno, které všechno změnilo. Strach jeho přátel se proměnil v naději. Bezradnost v odvahu. A malá skupina lidí, která se předtím skrývala, začala mluvit o tom, že láska je silnější než smrt.

I člověk, který nevěří v doslovné zmrtvýchvstání, může v tomto příběhu najít hlubokou symboliku. Je to připomínka, že život se může znovu nadechnout i tam, kde už jsme ho odepsali. Že vztahy lze obnovit. Že člověk není navždy definován svými chybami. A naděje není naivita, ale rozhodnutí nevzdat se dobra.

Velikonoce přicházejí právě na jaře, kdy se příroda probouzí. Stromy, které ještě nedávno vypadaly mrtvé, znovu raší. Pole se brzy zazelenají. Svět se mění téměř před očima. Tento rytmus přírody možná vysvětluje, proč se velikonoční příběh udržel v lidské paměti po dvě tisíciletí. Mluví totiž jazykem, kterému rozumí každý, po zimě přichází jaro.

Možná proto stojí za to se u Velikonoc na chvíli zastavit. Nemusíme hned přijímat všechno, co říká víra. Stačí si položit jednoduchou otázku. kde v našem vlast-

ním životě potřebujeme nový začátek? Možná je to vztah, který ochladl. Možná odvaha udělat správnou věc, i když to není výhodné. A třeba schopnost odpustit druhým i sobě. Velikonoční poselství totiž není jen o tom, co se stalo kdysi v Jeruzalémě. Je také o tom, co se může stát dnes v každém lidském srdci.

Naděje se rodí často nenápadně v malém gestu, v rozhodnutí nezahojknout, v ochotě znovu věřit, že dobro má smysl.

A právě to je možná důvod, proč Velikonoce slaví i lidé, kteří se nepovažují za věřící. Protože hluboko uvnitř každý člověk touží po tom, aby svět nebyl jen součtem náhod a bojů, ale místem, kde má láska poslední slovo. Velikonoce tuto naději připomínají. Ať už ji chápeme jako víru, symbol nebo prosté lidské přání.

Kristus je alfou i omegou.

Pokud takto chápeme Krista, je to pro nás ujištění, že se v životě nemusíme bát, kdyby naše problémy a náš strach byly než sebevětší kámen. Žádný kámen není totiž tak velký, aby jednoho velikonočního rána nemohl být odvalen.

Přeji Vám klidné prožití velikonočních svátků a vyprošuji pro každého z Vás pevné zdraví a Boží požehnání.

Radka Ziková, DiS
Kazatelka Církve československé
husitské v Poděbradech

Myslivecký spolek

Vážení přátelé myslivosti, přivítali jsme nový rok 2026 s nadějí, že prožijeme klidný rok, ale realita bývá často jiná.

Aujeszkyho choroba prasat vystrašila především pejskaře, ale při dodržení všech pravidel, tzn. mít svého psa na vodítku a pod kontrolou, nehrozí žádné velké nebezpečí. Virus tu s námi žije mnoho let. Věříme, že se brzy vše uklidní a začne ubírat správným směrem. Při pochybnostech se můžete obrátit na členy MS Sadská.

V červnu podpoříme rozvoj volně žijících druhů zvěře vypuštěním 50 ks kachny divoké. Součástí podpory místní zvěře je také tlumení škodné a zavlečených druhů.

Před prázdninami se setkáme s dětmi ZŠ na Horce a uspořádáme tradiční myslivecký den. Na této akci bývá vždy dobrá nálada a jak všichni víme – radost a smích prodlužují život ☺

Přejeme Vám všem krásné jaro, veselé Velikonoce a plno zážitků z vycházek do přírody.

Myslivosti zdar!

Mgr. Jana Frcková
jednatelka
Mysliveckého spolku Sadská

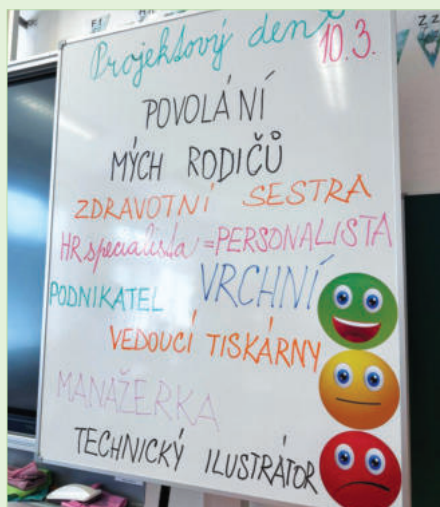

Základní a Mateřská škola Hradištko

Ten dělá to a ten zas tohle

V úterý 10. března jsme ve 2. ročníku uspořádali projektový den „Povolání našich rodičů“. Cílem projektu bylo seznámit se s různými profesemi a lépe pochopit, co práce obnáší, naučit se pokládat jednoduché otázky, procvičit si mluvení před třídou a také prohloubit a posílit spolupráci rodiny a školy.

Své povolání nám představili například HR specialista, manažer, technický ilustrátor, zdravotní sestra, podnikatel či vrchní číšník. Díky tomu si dokážeme lépe představit, jak vypadá běžný pracovní den v různých odvětvích.

Zároveň si děti prakticky vyzkoušely práci vrchního, který nás učil správně obsluhovat hosty v restauraci, už víme, co je vízum a jak pomáhá lidem z jiných zemí, také jsme vyplnili pracovní smlouvu a získali představu o fungování tiskárny. Už (snad) nemáme strach z injekční stříkačky a pod dohledem zdravotní sestry jsme se vzájemně ošetřili, už víme, jak vzniká letadlo pod rukama technického ilustrátora a jak nesnadné je povolání podnikatele a influencera v jedné osobě...

Projekt úspěšně naplnil své cíle a my děkujeme všem za spolupráci.

Mgr. Hana Maudrová
Třídní učitelka 2. ročníku

Zimní škola v přírodě

Stejně jako v loňském roce jsme se i letos vydali na zimní školu v přírodě do Červené Říčky. Čekal nás týden plný sněhu, sportu a společných zážitků, na který budeme ještě dlouho vzpomínat.

Hlavní náplní pobytu bylo lyžování. Někteří žáci pilovali svůj styl a zdokonalovali techniku, jiní stáli na lyžích poprvé a postupně se učili základům. Na konci týdne už všichni zvládli vyjet na vleku

a bezpečně sjet sjezdovku. Poslední den se také závodilo ve slalomu.

V úterý jsme si od lyžování odpočinuli a vyrazili jsme do bazénu, kde jsme si užili vodní radovánky a načerpali nové síly.

Další den se část žáků vydala s paní ředitelkou na výlet na běžkách, zatímco ostatní si užívali čerstvě napadaný sníh při bobování a hrách venku.

Každé odpoledne nás provázela šifrovací hra, která prověřila nejen naši bystrost, ale i schopnost spolupracovat. Díky ní jsme si užili spoustu legrace a napětí. Celý týden se nesl v duchu kamarádství, sportu a dobré nálady. Domů jsme se vraceli unavení, ale plní krásných zážitků a nových zkušeností.

Za základní školu
Ing. Helena Konopíková

Jak jsme prožili jarní prázdniny

(z prací žáků 5. ročníku)

O jarních prázdninách ...

... jsme s kamarády byli na horách ve Strážném. Cestou domů jsme se zastavili v Jičíně. Podle mě je to náměstí strašně krásné, hlavně ty domy okolo něj. Byli jsme také v restauraci a objednali si jídlo. A samozřejmě to moje bylo nejlepší – lívance se šlehačkou a ovocem, skořice nechyběla.

... jsem byl lyžovat v Rakousku, bydleli jsme v hotelu Haus Alpin hned u sjezdovky. Postavil jsem tam iglú, kam se vešlo jedno dítě a jeden dospělý (můj táta). Jeden den se mi povedlo ohnout hůlku do tvaru luku. Bylo to moc fajn.

... jsem skoro celé byla nemocná. Nakonec jsem ale jela také k babičce. Má nové šteně. Také jsem jela na Spartu.

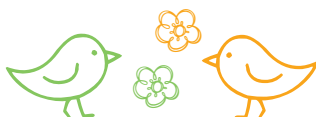
... jsme jeli na hory a celý týden lyžovali. Byla tam i babička s dědou, bratrance a teta se strejdou. Moc jsme si to na lyžích užili. Teda já s bratrancem jsme spíš jezdili na snowboardu.

... jsme letěli na Madeiru. Chodili jsme po horách a procházeli kolem levád. Bylo to tam moc krásné. Viděli jsme přístav s parními loděmi a Ronaldovo muzeum. A viděli jsme pláž s černým pískem. U moře jsme byli, ale bez úspěchu. A tak jsme se vykoukali nakonec alespoň v bazénu.

... jsme byli lyžovat v Harrachově. Svítlo sluníčko, někdy až moc, ale stejně jsme lyžovali. Nejlepší bylo večerní lyžování se skokánky. Také jsme cestou z něj dostali tři trdelníky s Nutellou úplně zadarmo. Kromě lyžování jsme také chodili. Došli jsme k Mumlavským vodopádům.

... jsme byli na jeden den lyžovat a tam jsem prostydlá. Byla jsem nemocná, nebylo mi vůbec dobře. Ale koncem týdne už to bylo lepší, a tak jsem šla ke kamarádce a moc jsem si to s ní užila. Pak už jsem také chodila s mamkou a tatínkem ven. Bylo to super. Pomáhala jsem jim s nádrží na vodu. Super prázdniny.

... jsme jeli do České Třebové, kde jsme bydleli v malých chatkách. Jedno ráno jsme vstali a šli si hrát do herny. A já jsem po balónku uklouzla a bolel mě palec u nohy. Tak jsme jeli do nemocnice. Naštěstí to bylo jen zvrtnuté a odpoledne jsme už mohli jet i do muzea aut. Také jsme navštívili zámek Litomyšl a jeho park. Bylo to krásné.

Trávo, trávo

František Hrubín

Trávo trávo, jak jsi sladká
pro kůzlátka, pro housátka
a co šťávy pro včelíčky
přichystaly jetelíčky!

Kdo je mladý, ten si zpívá
a těm starším copak zbývá?
Přidat se k těm písničkám taky,
zahnat všelijaké mraky.

Přišlo jaro

J. V. Sládek

Zakukala žežulička z doubravy:
„Přišlo jaro, kdo je se mnou pozdraví?
Přišlo, jak by z nebe spadlo, samý květ,
pospěšte si, chcete-li je uvidět!“
„My bychom je pozdravili, ale jak?
My kukati neumíme jako pták.
Ale přec se půjdeme na ně podívat;
nekukáme, můžeme mu však zazpívat.“

Jaro

J. V. Sládek

Jaro přišlo do kraje,
děcko laškovité,
v očích mělo fialky,
v líčkách šotky skryté.

Kučeravé kadeře
zářily jak slunce,
rosu jako dýmáky
mělo na korunce.

Na ramenech motýlí
křídla dvě se třpytí,
roucho světle zelené
v rybníku jak síť.

Kolem roucha z šípových
poupat mělo pásek,
nad ním, zrovna u srdce,
zpíval sedmihlásek.

Zápis

do Základní školy a Mateřské
školy pro školní rok 2026/2027

V lednu proběhl na naší škole zápis do první třídy, ke kterému přišlo celkem 13 dětí. U tří z nich se nyní ještě zvažuje odklad školní docházky.

V těchto dnech zároveň probíhá zápis do mateřské školy. Zatím je přihlášeno také 13 dětí, ale vzhledem k omezené kapacitě budeme moci přijmout pouze 8 z nich.

Tato situace nás velmi mrzí, protože bychom rádi vyhověli všem zájemcům, bohužel to naše možnosti nedovolují.

Velmi si vážíme důvěry rodičů i zájmu o naši školu a školku. Na všechny přijaté děti se už teď moc těšíme a věříme, že se jim u nás bude líbit.

Mgr. Marcela Zelenková
ředitelka ZŠ a MŠ

3 prací našich žáků

Vynášení Smrtky

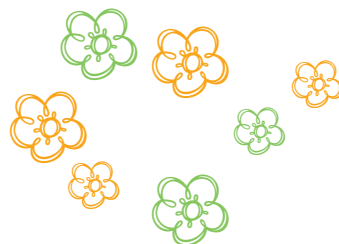
V neděli 22. března se odpoledne před naší školou sešly všechny děti ze základní i mateřské školy, aby společně dodržely krásnou jarní tradici – vynášení Smrtky. Děti přišly oblečené v dobových kostýmech, které celé akci dodaly autentickou atmosféru.

Společně si připravily pestrý program plný říkadel, básniček, písniček i tanců. Nechyběl ani hudební doprovod – děti hrály na dřívka a flétny, čímž vytvořily příjemnou jarní náladu pro všechny přítomné.

Chlapci z 5. ročníku se střídali v nošení Smrtky, kterou pak společně odnesli k řece Labi. Tam ji symbolicky vhodili do vody, aby odnesla zimu pryč a uvolnila místo přicházejícímu jaru.

Celé odpoledne se neslo v duchu radosti, tradic a společného setkání. Slunečné jarní počasí, které nás provázelo, jen podtrhlo příjemnou atmosféru této vydařené akce.

Za základní školu
Ing. Helena Konopíková

Karneval ve školní družině

Karneval v družině přinesl radost i spoustu smíchu

V pátek 13. března 2026 se v naší školní družině opět uskutečnil oblíbený karneval, na který se děti dlouho těšily. Odpoledne plné barev, hudby a smíchu proměnilo družinu v místo plné pohádkových postav a radostné atmosféry.

Děti přišly v krásných a nápaditých kostýmech – mohli jsme potkat princezny, superhrdiny, sportovce, zvířátka, policistku, cestovatele, vtipná byla postava „spáče“ a další pohádkové a filmové postavy. Bylo vidět, že si na přípravě masek daly opravdu záležet.

Společně jsme prožili zábavné odpoledne plné her, soutěží a tance. Velký úspěch měly oblíbené hry „Krmení partnera“ a „Posílání dárku“. Nejvíce smíchu si děti užily při hře „Sedmimílové boty“, která všechny pobavila.

Na závěr karnevalu čekalo na každého účastníka milé překvapení – balónek ukrývající výherní číslo. Podle něj si pak děti vybíraly odměnu, což bylo krásnou tečkou za celým vydařeným odpolednem. Děti si karneval velmi užily a odcházely domů plné zážitků a dobré nálady. Už teď se všichni těšíme na další společná setkání.

Za ZŠ Hradištko
Lenka Mojžíšová

Mateřská škola

Projektový den – Stavitel města

V lednu se uskutečnil projektový den Malé technické univerzity pod názvem „Stavitel města“.

Děti se během programu dozvěděly, jaké stavby v obci Hradištko najdeme a společně vytvořily město „VEVERKOV“.

Nechyběla zde základní škola, mateřská škola, policejní stanice, restaurace, obchod, lékárna, autobusové nádraží, nemocnice, požární zbrojnice a benzinová pumpa.

Velkým zážitkem pro ně byla role kartografů, kdy si vyzkoušely práci s mapou. Naučily se rozpoznávat základní mapové značky, pochopily, proč jsou mapy důležité a jak s nimi správně pracovat.

Projektový den byl zakončen společnou vycházkou po obci. Dětem se projektový den velmi líbil, aktivně se zapojovaly do všech činností a s nadšením objevovaly nové poznatky.

Kolektiv MŠ

Divadélko Koloběžka nás vzalo do Broučkova

Březnové dny bývají plné očekávání prvních jarních paprsků. V naší mateřské škole jsme si toto čekání zpříjemnili v pondělí 9. března 2026, kdy nás navštívilo oblíbené divadélko Koloběžka s pohádkou „Na návštěvě v Broučkově“.

Třída naší školky se na jedno dopoledne proměnila v rozkvetlou louku, kde pod stébly trávy ožívají příběhy, které lidské oko jen tak nespátří. Představení divadla Koloběžka je pro naše děti vždy zárukou kvality, humoru a krásných písniček, a ani tentokrát tomu nebylo jinak.

Pohádka nás zavedla přímo do chaloupky k malým broučkům. Děti se seznámily s jejich radostmi i každodenními starostmi a společně s hrdiny se učily, jak je důležité si pomáhat a chovat se k sobě hezky. Představení bylo velmi interaktivní - malí diváci nezůstali jen sedět na lavičkách,

ale aktivně se zapojovali, odpovídali na otázky a s nadšením doprovázeli veselé melodie rytmickým tleskáním.

Na divadélku Koloběžka nejvíce oceňujeme, že dokáže dětem předat důležité hodnoty lehkou a hravou formou. Příběh o Broučkovi nebyl jen o zábavě, ale také o úctě k přírodě a o tom, že i ten nejmenší tvoreček má na světě své důležité místo. Scéna byla plná barev a propracovaných detailů, které okamžitě upoutaly pozornost i těch nejmenších dětí z nejmladší třídy. Smích, který se ozýval školkou, byl jasným důkazem, že se představení trefilo do černého.

Děkujeme divadélku Koloběžka za krásný kulturní zážitek a už teď se těšíme, s jakým příběhem k nám dorazí příště.

Kolektiv MŠ

Masopustní karneval

Únor patří tradicím, veselí a barvám. Proto jsme se i my v naší mateřské škole rozhodli, že nenecháme masopustní období jen tak projít kolem. Ve čtvrtek 12. února se sál hospody u Kocánků proměnil v pohádkovou říši plnou smíchu, tance a neuvěřitelných převleků.

Již od rána bylo v šatnách školky cítit velké napětí a očekávání. Jakmile se děti převlékly do svých kostýmů, vyrazil pestrobarevný průvod směrem k oblíbené místní hospůdce. Cestou nás provázelo cinkání rolniček a radostné švitoření, které nenechalo nikoho na pochybách, že se chystá něco velkého.

Po příchodu do sálu zaplnili parket neohrožení hrdinové, půvabné princezny, ale i roztomilá zvířátka a tradiční masopustní masky. Kreativita rodičů při přípravě kostýmů nás ani letos nezklamala a moc jim za tuto spolupráci děkujeme.

Program byl nabitý od začátku až do konce. Pro děti jsme připravily celou řadu zábavných soutěží. Mezi disciplínami se tancovalo na oblíbené dětské hity. Atmosféra v hospodě u Kocánků byla fantastická – prostor byl plný dětské radosti a upřímného nadšení.

Na závěr dopoledne přišla ta nejdůležitější chvíle. Každý malý účastník si z rukou svých paní učitelek odnesl pamětní diplom za účast na karnevalu. Vidět ty rozzářené tváře a hrdé úsměvy byla pro nás ta nejlepší odměna.

Chtěli bychom touto cestou poděkovat personálu hospody u Kocánků za vřelý přijetí a poskytnutí prostor.

Už teď se těšíme na příští rok, až se naše masky opět sejdou a společně to roztočíme!

Kolektiv MŠ

Halloween v Hradištku

Ani loňský konec října se v Hradištku neobešel bez oblíbené tradice - Halloweenu. V podvečer svátku Všech svatých, v pátek 31. října 2025, se děti, rodiče i učitelé sešli na zahradě mateřské školy. Každý soutěžící si zde vyzvedl kartičku a vydal se na dobrodružnou cestu po stanovištích Strašidelné stezky.

Na jednotlivých zastávkách čekala pestrá přehlídka bytostí ze zákrobí – strašidla, čarodějnice, upíři i další tajemné postavy. Mladší děti se s nadšením pouštěly do strašidelných úkolů, zatímco starší a zkušenější soutěžící si lámali hlavu nad halloweenským kvízem. Za každý splněný úkol či správnou odpověď získali razítko do své kartičky. A kdo zvládl všechny úkoly i kvízové otázky, mohl se těšit na sladkou odměnu.

Ani letos nechyběla oblíbená „Soutěž o nejkrásněji vydlabanou dýni“. Na zahradě se tak objevila celá řada originálních a nápaditých výtvorů, které proměnily prostor v pestrou galerii uměleckých kousků.

Celá akce se opět vydařila, což dokládá účast téměř sta soutěžících dětí. O dobrou náladu se postaral také stánek s občerstvením, kde si všichni mohli pochutnat na sladkém i slaném pečivu, a dospělí se zahráli svařákem. Velké poděkování patří všem, kteří se do akce zapojili a podpořili tak naši základní a mateřskou školu. Vděční jsme také všem, kteří se podíleli na přípravě dobrot a přispěli tak k příjemné atmosféře celého večera.

*Za ZŠ a MŠ Hradištko
Lenka Mojžíšová*

Deskovky

Po Vánocích dostaly deskovky nový směr. V rámci eliminace hluku, ale především pro lepší hratelnost jak větších, tak mladší hráčů. Kroužek jsem rozdělila. Dvě skupiny nám přinesly variabilnější hry dle určeného věku dětí. Moje představa, že to sníží hluk byla fakt naivní. Nevadí jde o zábavu.

Abychom nehráli jen pořád dokola stolní hry, jednou začas to obzvláštním. To děti milují snad nejvíc. Připravila jsem si pro ně hru poznej kamaráda. Zavázala jsem jim oči a musely po hmatu poznat, kdo to je. Nasmáli jsme se a děti byly nadšené.

Zima se na blíží ke konci a co nás čeká na jaře? Čeká nás spousta zábavy, jak jinak, a nabitého programu, na který se děti těší. Oblíbily si venkovní bojovku, po které se ptají snad už od listopadu. Ale než budeme trávit čas hraním her venku, čeká děti překvapení.

Zimní období je známé plesovou sezónou – což je velká společenská událost a já si řekla, že o ni nepři-

pravím ani ty nejmladší. Takže ještě v březnu nás s dětmi čeká ples s tombolou, a především s hrami. Protože co by to bylo za kroužek deskových a společenských her, bez her.

Na závěr bych citovala Alberta Einsteina:

„Hra je jeden z nejefektivnějších způsobů, jak zjednodušit život. Přesně to jsme dělali jako děti, ale v dospělosti jsme si hrát zapomněli.“

Nezapomínejte si hrát!!

Lucie Haková

TJ Hradištko

Příznivcům kopané nabízíme rozpis jarních zápasů. Budeme rádi, když přijdete fandit.

Datum / Čas	Domácí	Hosté
05.04.2026 16:30 hod.	Sokol Bobnice	TJ Hradištko
11.04.2026 10:15 hod.	TJ Hradištko	TJ Dvory
19.04.2026 17:00 hod.	TJ Straky B	TJ Hradištko
25.04.2026 14:00 hod.	TJ Hradištko	Sokol Stratov B
03.05.2026 17:00 hod.	Sokol Kounice	TJ Hradištko
09.05.2026 14:00 hod.	TJ Hradištko	AFK Milčice B
17.05.2026 17:00 hod.	Sokol Všeclapy	TJ Hradištko
31.05.2026 17:00 hod.	Sokol Drahelice	TJ Hradištko
06.06.2026 14:00 hod.	TJ Hradištko	TJ Kamenné Zboží
13.06.2026 14:00 hod.	FK Litol mládež B	TJ Hradištko

Blahopřejeme !

Občanům, kteří oslavili nebo oslaví 70 a více let přejeme do dalších let především pevné zdraví a hodně spokojenosti.

Dubnovými oslavenci jsou paní Božena Nováková, Jana Zitová, Miluše Lugmajerová, Marta Kratochvílová, Alena Dlouhá, Jitka Doubravská a pánové Otakar Hřebík, Zdeněk Uličník, Josef Zahrádka, Josef Čadil, Josef Bláha, Oldřich Vašina a Zdeněk Krejčí.

Květnovými oslavenci jsou paní Marta Borská, Marie Šťastná, Eliška Žeravá, Marie Bauernfeind a pánové Jiří Košina, Karel Agh, Jiří Roule, Pavel Smejkal a Dušan Huljak.

V červnu oslaví své narozeniny paní Zdeňka Brettová, Yvona Škraňáková, Helena Ouhledová, Libuše Huljaková, Jana Winterblumová a pánové Jindřich Viterna, Jiří Volc a Petr Lambert.

Všem oslavencům srdečně blahopřejeme!

Obrázkové zprávy z knihovny

Milí přátelé,
zimní dny jsme si v knihovně zpříjemnili
čtením, povídáním, vyráběním a hraním.
Podívejte se, co všechno jsme během
návštěv dětí ze školy a školky stihli.

Schůzky se školáky se konají pravidelně
ve středu odpoledne. Čteme příběhy z knížek
a pak si o nich povídáme.

Seznámili jsme se se starou legendou, podle
které měli kosi v dávných dobách krásné
bílé peří. Jak jim zčernalo? Proč jsou
poslední tři lednové dny nazývány Dny
kosa? O tom jsme si povídali s žáky první
a druhé třídy.

Hra Tik tak bum je u dětí velmi oblíbená.
Rychlá slovní hra podporuje u dětí kreati-
vitu, spontánnost a slovní zásobu!

Tvořili jsme koníky z papíru a vlny. Dětem
se opravdu povedli.

Soutěž Hledáme české písničky

V březnu, který je měsícem čtenářů vyhlá-
sila knihovna již 11. ročník soutěže **Hledáme
české písničky**, tentokrát o barvách.

Už přišlo několik soutěžních seznamů
a nestačím se divit, kolik písní o barvách
existuje. Výsledky soutěže zveřejním
na stránkách knihovny a účastníci budou
odměněni.

Děti, víte co je to fotoaparát?

Děti tvořily papírový
fotoaparát a malovaly film.

Školáci vyráběli

Malovali jsme valentýnská přáníčka

Kouzelné kytice z papíru pro maminky

Jarní dekorace z proutí a papíru

Papír, fixy a lepidlo, k tomu šikovné
ruce, a máme veselý jarní obrázek

Pohádková knihovna

Děti ze školky navštěvují naši knihovnu v pondělí dopoledne dle předchozí dohody. Vždy se těší na pohádku. Pokaždé se domluvíme, že:

Zazvoní zvoneček, zamknou se pusinky a přiletí pohádka. Když pohádka skončí, znovu zazvoní zvoneček a pusinky se odemknou.

Začínám vždy větou: „*Tiše milá děťátka, začíná se pohádka*“. A která je to dnes?

Jak Pejsek a Kočička myli podlahu. Děti dozvěděly a mohly vyzkoušet, na co je valcha, co jsou necky, jak vypadá rýžák a zkusily pověsit prádlo na šňůru.

S Pejskem a kočičkou vařily děti dort. Už vědí, co do dortu patří a co ne. A všichni jsme přáli tomu zlému psovi, že ho bolelo břicho, když jim dort snědl.

Milí přátelé, těším se na Vás v knihovně. Přijďte si půjčit pěknou knihu nebo si třeba jenom popovídat.

Pěkné jarní dny Vám přeje
Jana Šestáková

Aktuality z knihovny naleznete na www.knihovna-hradistko.estranky.cz nebo na facebooku pod názvem **Knihovna Hradištko**.

Pohádka Mášinka a tři medvědi měla velký úspěch. Spolu s Mášinkou jsme se báli medvědů a fandili jsme jí, když přelstila medvěda a on ji nesl v nůši domů.

Kdo se těší na pohádku? Jááááá.

Pohádka o Budulínkovi ukázala dětem, že je lepší poslouchat a nikoho domů nepouštět i když slibuje zajímavé věci.

Stavba lávky únor 2026

Úklid okolí rybníka

Děkujeme rybářům z Hradištko za úklid suchých a povalených stromů okolo rybníka Pod Hynkova.

Velikonoce 2026

v Lesním ateliéru Kuba v Kersku

Z dílny Lesního ateliéru Kuba v Kersku vám nabízíme keramické zajíce, ovečky, beránky, slepice, kozlíky a mnoho dalších veselých figurek. Od dalších šikovných řemeslníků z Čech a Moravy jsme pro vás připravili užitekovou keramiku, dřevěné řehtačky, klapačky a trakaře, pomlázky, perníky a mnoho dalších jarních dekorací, včetně největšího výběru kraslic. Znáte voskové stírané, cibulákové, reliéfní, vrtané, slámové, modrotiskové, vnorovské, zelové, němčanské, drátované, vyškrabované a další kraslice různých vzorů a barev? Přijďte se potěšit!

VELIKONOČNÍ KRASLICE

sobota 28. března / 10–17 hodin

Alena Fryčová naučí děti i dospělé, jak namalovat vajíčko nebo velikonoční svíčku tradiční voskovou technikou. Nabídka dalších druhů kraslic a jiných velikonočních dekorací od této výtvarnice vás jistě potěší.

DŘEVĚNÁ DÍLNÍČKA

sobota 4. dubna a neděle 5. dubna / 10–17 hodin

Truhlář Michal Čepička vás seznámí s krásnými dřevy ovocných stromů a za jeho pomoci si můžete vyrobit dřevěný přívěsek. V nabídce budou i originální dřevěné výrobky nejen do kuchyně.

SETKÁNÍ S LÍZOU A MÍNOU

sobota 4. dubna a neděle 5. dubna / 10–17 hodin

V zahradě ateliéru vaše děti potkají veselé kozy – Lizu a Mínu.

VELIKONOČNÍ PONDĚLÍ

6. dubna / 10–17 hodin

Máme otevřeno! Zveme vás na vaječný koňak!

KAFE KERSKU

otevřeno celý velikonoční víkend 4. – 6. dubna / 11–17 hodin

Přijďte ochutnat skvělou kávu v jarní lesní zahradě ateliéru.

www.lesniatelierkuba.cz

Velikonoce 2026
V LESNÍM ATELIÉRU KUBA V KERSKU

Bohatá velikonoční nabídka

Otevřeno denně mimo pondělí 10–17 hodin

JARO S JUST A NAHRIN 8. 3. / VÝSTAVA: JANA STUDNÍČKOVÁ – MALOVÁNO NA DŘEVĚ od 15. 3. / JARNÍ KURZ KERAMIKY 14. 3. a 21. 3. / KOŠÍKY A POMLÁZKY Z PROUTÍ 21. 3. / VELIKONOČNÍ KRASLICE 28. 3. / DŘEVĚNÁ DÍLNÍČKA 4. 4. a 5. 4. / SETKÁNÍ S LÍZOU A MÍNOU 4. 4. a 5. 4. / KAFE KERSKU 4. 4. – 6. 4. / VELIKONOČNÍ PONDĚLÍ – OTEVŘENO

www.lesniatelierkuba.cz, FACEBOOK: Lesní ateliér Kuba Kersko, INSTAGRAM: lesniatelierkuba

Příběhy starých pohlednic

Hradištko – Kaple Nejsvětějšího srdce Ježíšova

Z obecní kroniky:

28. března 1920 se opětovně hovoří o stavbě místní zvoničky – kapličky. Obecní zastupitelstvo se rozhodlo zdarma darovat na stavbu pozemek v požadované výměře 16 čtverečních sáhů. Na druhé straně se Výbor pro stavbu kapličky zavázal vzít na sebe veškerou režii spojenou s jejím provozem, aby obec neměla žádné výlohy...

Z pamětní listiny sepsané 20. září 1920:

Kaplička v obci Hradištko okr. Poděbradský, která stavěna byla ku počtě Panny Marie a na paměť padlých vojáků ve světové válce zdejších osadníků: (následuje seznam šestnácti padlých, jejichž jména najdete na pomníku vedle školy). Jmenování tito vojáci položili v cizině životy za osvobození naší

československé vlasti. Budiž jim cizí země lehkou a památka nehynoucí, neb všichni byli hodní lidé a dobří vlastenci... Pohlednice s vyobrazením kapličky a přilehlého hostince byla odeslána 31. 5. 1949

Bronislav Kuba

XXVII. Hrabalovo Kersko

23. 5. 2026

Srdečně vás zveme na sedmadvacátý ročník setkání příznivců díla Bohumila Hrabala.

Akce začne procházkou po místech, která měl spisovatel rád, a to v 10 hodin od Svatojosefského pramene, letos s průvodcem - historikem Vlastivědného muzea v Nymburce Pavlem Fojtíkem.

Odpolední program začne ve 12 hodin v lesní zahradě Ateliéru Kuba vystoupením skupiny ToJo Band.

Po slavnostním zahájení ve 13 hodin předá herečka a malířka Iva Hüttnerová hejtmance Středočeského kraje Petře Peckové obraz s Bohumilem Hrabalem, který se paní Iva Hüttnerová rozhodla věnovat do expozice v Hrabalově chatě. Následně můžete zhlédnout ukázkou divadelního souboru Hálek z Nymburka – Postřižiny.

Spisovatelka Zuzana Maléřová v letošních „Domácích úkolech“ představí herečku Evu Hruškovou s četbou krátkého textu z některé knihy Bohumila Hrabala. Setkání s klasickou hudbou proběhne v podání houslového virtuosa Bohuslava Matouška. Pozvání také přijala režisérka inscenace „Postřižiny“ v Městském divadle v Mladé Boleslavi Diana Šoltýsová a někteří herci tohoto představení.

Další hudební vystoupení obstará „nymburský Pepín“ Jaroslav Šturma s harmonikou. V průběhu odpoledne se v krátkých vstupech představí další hosté: herci z hrabalovských filmů Jitka Zelenohorská, Pavel Nový, Petr Brukner, režisér Jakub Motejzík a další...

Hlavními hudebními hosty bude v 16 hodin kytarista Michal Pavlíček a zpěvačka Monika Načeva. Letos jubilující Michal Pavlíček se tak po letech vrátí do Kerska, jelikož svoji hudební kariéru zahájil právě zde.

Po celý den bude k vidění venkovní výstava Polabského Muzea „Život a dílo Bohumila Hrabala“ a v malé galerii Ateliéru Kuba výstava českých a slovenských malířů a grafiků: „Hrabalovské inspirace“. Po celý den můžete ochutnat několik typů postřižinského piva, víno z Vinařství Klučov, kávu ze stánku KAFE KERSKU, jídla na grilu a další speciality.

Bronislav Kuba

Hrabalovo Kersko

Divadelní soubor Hálek

Výtvarnice Jana Studničková

Lesní ateliér Kuba v Kersku
vás zve na výstavu

„Malováno na dřevě“

Jana Studničková

Od 15. března
do 26. dubna
2026

Střelecké terče, obrázky na dřevě
a jiné předměty denní potřeby

Otevřeno denně mimo pondělí 10 – 17 hodin. www.lesniatelierkuba.cz

Kersko známé - neznámé

Na letní měsíce jsme připravili v Lesním ateliéru Kuba v Kersku pro obyvatele a návštěvníky tři přednášky/besedy o historii Kerska:

sobota 13. června 2026 / 16 hodin

Historie kerského lesa – od knížete Hohenlohe po spisovatele Bohumila Hrabala

PhDr. Pavel Fojtík – historik a vedoucí Vlastivědného muzea v Nymburce

11. července 2026 / 16 hodin

Slavnosti sněženek – o povídkách Bohumila Hrabala a filmu Jiřího Menzela

Bronislav Kuba – místní keramik a autor knih rozhovorů o životě a díle Bohumila Hrabala

Hosté: Petr Brukner (herec nejen z filmu Slavnosti sněženek) a Pavel Misík (skutečná postava povídek Slavnosti sněženek)

sobota 15. srpna 2026 / 16 hodin

O historii Kerska – významní obyvatelé, stavby a přírodní zajímavosti

Mgr. Václav Kořán – místní pamětník a historik

Domácí zabijačka

Z knihy Hradištko, povídání při černé hodině

Zabijačka na vesnici byla vždy velkou událostí. Byla to doba hojnosti a příležitosti pohostit své nejbližší.

Prasata chovaná na porážku byla krmena na co nejvyšší hmotnost. Před porážkou se praseta věnovalo více pozornosti, dostatečně se podestýlalo, aby se mu vyčistila kůže a zmizely z ní všechny vady. Několik dní předem se pekla buchta z hrubé mouky, droždí, soli a vody do jelítek a jitrnic. Hospodyně připravila dostatek špejlí, které se na jednom konci seřízly do špičky. Ty byly nutné k zašpejlování jitrnic a jelítek. Důležité bylo připravit si dostatek koření, sůl, pepř, kmín a majoránku. Nutná byla také cibule jemně pokrájená a dozlatova usmažená a oloupaný česnek. Zapomenout se nesmělo na dostatek uvařených velkých krup, ty se vařily den dopředu, aby nezksyla černá polévka.

Hrnce na vaření masa a na zachycení krve byly potřeba velké a také větší nádoby, např. mísy, vály na míchání tlačenek, jitrnic a jelítek. Mezi nezbytné pomůcky patřily mlýnky na maso, kolébka na maso, sekáč nebo sekera na dělení masa, řeznické nože a ocílka na jejich broušení. Bez nich by žádná zabijačka nebyla možná. Háky a tyče k zavěšení masa, vidličky, cedníky, nádoby na nakládání masa, vědra, zvonky a řetízky. Připraveno muselo být také samotné místo k opracování a k zavěšení prasete, nejčastěji trojnožka. Den před porážkou se připravilo vše potřebné – necky, kde se bude prase pařit, vědra, hrnce, kladka k zavěšení poraženého vepře. Bylo potřeba nasekat dostatek dříví, kterým se bude topit pod kotlem s vodou. Prase se den před porážkou krmilo pouze ráno, aby nemělo střeva příliš plná, ale muselo hodně pít, aby se vyčistilo.

Pokud bylo vše potřebné připraveno a zajištěno, zbývalo jen vyčkat do rána, které se rychle blížilo. Ve spízi čekala obvykle také dobrá slivovička, kterou se účastníci zahřívali. Také pekáč buchty nebo koláče čekaly, až budou hosté

přežedeni masem a budou chtít zakousnout něco jiného. Zpravidla byl pozvaný řezník, aby prase zabil a připravil všechny ty zabijačkové pochoutky. Jen málokterý hospodář si na to troufnul sám.

Po zabití prasete se zachytávala krev a poté se prase v neckách spařilo horkou vodou a zbavilo štětín pomocí řetízků a kalafuny, dočistovalo se zvonky. Silní muži jej zavěsili na trojnožku a řezník mohl začít. Kůže z prasete se odevzdávala a říkalo se jí krupon. Řezník si s odřezáním kruponu snadno poradil a nic nebránilo tomu, aby prase vykuchal a naporcoval.

Nejprve se v kotli uvařilo maso na ovar. Střeva bylo nutno vyprat, a to nebylo vůbec snadné. Venku bylo zima, a tak ruce při drbání střev mrzly. Střeva se prala v několika vodách, až byla pěkně čistá. Řezník rozděloval práci mezi přítomné a zároveň se připravovalo maso na gulášek, pásky vepřového sádla se krájely na kousky, které se později vyškvářily. Přítomní se při práci vesele bavili, popíjeli kořalíčku a těšili se na všechny dobroty.

Prvním hotovým jídlem byl ovar, který se podával s čerstvým chlebem a nastrohaným křenem. Zbylé uvařené maso se zpracovalo na jitrničky a jelítka, ale mezi tím už byl k ochutnání hotový gulášek. Ten se zapíjel dobrým čepovaným pivem, pro které někdo doběhnul s baničkou do hospody.

Řezník s pomocníky vykostil uvařené maso a pomocí kolébky jej nasekal na jemnou kaši, přidal pomletá játra a namočenou buchtu. S použitím soli a koření vytvořil chutnou hmotu, kterou narážekou natlačil do střívek, která už byla nakrájená a na jednom konci zašpejlovaná. Většinou špejlovaly jitrnice ženy, protože mají hbitější prsty. Potom se jitrnice vhodily do přecezeného vývaru z masa a pomalu vařily. Musely se hlídat, jakmile by se vařily klokotem, střívko by prasklo a hmota by vytekla do polévky. Po uvaření se jitrničky rozložily na čisté

Zabijačka v Hradištku zhruba před 30 lety. Řezník pan František Čepička z Doubravy

plechy a nechaly zchladnout. Část hmoty se ještě vylepšila krupami, krví a smaženou cibulkou a z toho byly tak zvané krupáky.

Krev z prasete se musela do zchladnutí míchat, aby se nesrazila a nyní se vmíchala do uvařených krup a to se pomalu přidávalo do vařícího vývaru z jitrnic. Vznikla černá polévka, tak zvaná prdelačka a musela se ještě pořádně provařit. Bylo zvykem obdarovat sousedy a známé baničkou ještě teplé polévky a několika jitrničkami. Baňka od polévky se nevyplachovala, aby prý příští prasátko pěkně rostlo. Zbylá polévka se musela míchat až do úplného zchladnutí, aby se nezatáhla a nezksyla.

Když ještě nebyly ledničky, zalévaly se jitrnice a krupáky do sádla, aby se nezkazily. Ukládaly se do chladného sklepa. Maso se zavařovalo do sklenic a hlavně udilo. Také se z něj vyráběly klobásky a ty potom společně se šrůtky uzeného masa visely pověšené v komoře, aby vyschly a nezkazily se.

Všichni účastníci zabijačky se nacpali až k prasknutí a každý si odnášel část dobrot domů.

Z knihy
Hradištko, povídání při černé hodině

Jana Šestáková

Zabijačka v Kotěhůlkách

Jiří Žáček

Už se chystá zabijačka, jde se na to vědecky. Řezník už si brousí nože, kluci běží pro necky.

Čuník tuší, co ho čeká, protestuje ve chlívku: "Ze mne chcete dělat škvarky, ovárek a polívku?"

Psy a kočky máte rádi - proč se mstíte praseti? Nechte toho zabíjení, berte ohled na děti!"

Rozzlobil se, drcnul hlavou, povolila závora: Než se řezník vzpamatoval, čuník zmizel ze dvora.

Už je dávno za horama, a tím končí povídka. Utekly jim jitrnice, ovárek i jelítka.

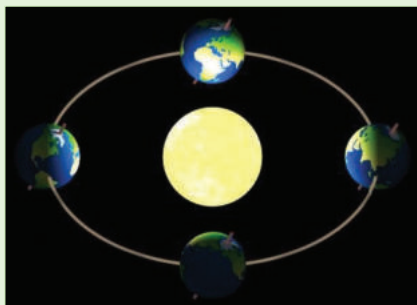

Rovnodennost a Velikonoce

Většina z nás má z dob školních škamen v paměti zafixované jedno konkrétní datum: jarní rovnodennost nastává 21. března.

Pokud se však podíváte do moderních kalendářů nebo na astronomické předpovědi, zjistíte, že realita je jiná. Jaro k nám v posledních letech přichází o den dříve, a tento trend bude v 21. století stále výraznější.

Proč tomu tak je a proč se učebnice tak houževnatě drží data, které už v podstatě neplatí?

Rovnodennost a slunovrat

Základní problém tkví v tom, že vesmír nefunguje podle našich zaokrouhlených lidských tabulek. Zatímco náš běžný kalendářní rok má 365 dní, takzvaný **tropický rok** (doba mezi dvěma jarními rovnodennostmi) trvá přibližně 365,242189 dne.

Tento drobný rozdíl necelé čtvrtiny dne (přesněji 5 hodin, 48 minut a 45 sekund) způsobuje, že se okamžik rovnodennosti každý rok posune o necelých 6 hodin kupředu. Aby se nám jaro neposouvalo hlouběji do léta, vkládáme každé čtyři roky přestupný den (29. únor). Ten sice posun „vrátí“ o 24 hodin zpět, ale dělá to až příliš razantně – přestupný rok nás totiž posune o cca 45 minut dále, než by bylo ideální. Právě tato drobná „kalendářní gymnastika“ způsobuje, že se v rámci staletí datum rovnodennosti pomalu suně v kalendáři směrem k dřívějším hodinám a dnům.

V našem časovém pásmu (středoevropský čas) nastává rovnodennost v 21. století prakticky vždy **20. března**. Naposledy jsme jaro 21. března vítali v roce 2011 (pokud počítáme v čase UTC, stalo se tak dokonce už v roce 2007). Znovu k tomuto datu dojde až v roce 2101.

Zajímavý je pohled na opačný konec světa. Kvůli rozdílům v časových pásmech se datum rovnodennosti liší podle lokality. Zatímco v Evropě či Americe už 21. březen v tomto století neuvidíme, v australském Sydney se díky jejich náskoku v čase jaro

občas treffi právě do tohoto dne. Naopak Spojené státy čeká v roce 2028 nejčasnější jaro od roku 1896 – rovnodennost tam nastane už **19. března**. Stejný „osud“ čeká i Česko v roce 2044, kdy jaro začne 20. března těsně před půlnocí (23:20), což v mnoha částech světa bude již zmíněného devatenáctého.

Důvod není astronomický, ale historicko-náboženský. V roce 325 n. l. určil **Nicajský koncil**, že 21. březen bude fixním datem pro výpočet Velikonoc. Velikonoce se slaví první neděli po prvním jarním úplňku, který nastane po 21. březnu.

V té době se astronomická realita s kalendářem víceméně shodovala, ale starý Juliánský kalendář byl nepřesný a chyba narůstala. Do 16. století se rovnodennost posunula už na 11. březen. To napravil až **papež Řehoř XIII. v roce 1582**, kdy po 4. říjnu následoval rovnou 15. říjen, aby kalendář „dohnal“ vesmír. Od té doby se církev i tradice drží 21. března jako kotvy, i když astronomické Slunce si už dávno našlo cestu k dřívějším termínům.

Slovo rovnodennost (ekvinokcium) svádí k představě, že den i noc trvají přesně 12 hodin. To je však jedna z nejčastějších astronomických mýlek. Ve skutečnosti je v den rovnodennosti v našich zeměpisných šířkách den o zhruba **10 až 12 minut delší** než noc. Mohou za to dva faktory:

1. Atmosférická refrakce:

Zemská atmosféra láme sluneční paprsky podobně jako čočka. Slunce tak vidíme nad obzorem už ve chvíli, kdy je fyzicky ještě pod ním.

2. Rozměr Slunce:

Rovnodennost se počítá pro střed slunečního disku, ale my za východ Slunce považujeme okamžik, kdy se nad obzor vyhoupne jeho první horní okraj.

Skutečná shoda délky dne a noci (tzv. equilux) tak nastává o dva až tři dny dříve, obvykle kolem **17. března**.

Zatímco my si užíváme prodlužující se dny, na pólech dochází k dramatickému střídání stráží. Na **severním pólu** rovnodenností končí půlroční polární noc a Slunce poprvé po šesti měsících vyjde nad obzor. Na **jižním pólu** je tomu přesně naopak – začíná období temnoty.

Nad tím vším však bdí ještě jeden pomalý proces: **precese zemské osy**. Země se nepohybuje jen kolem Slunce, ale její osa se pomalu kýve jako dětská káča (jeden oběh trvá cca 25 800 let). Kvůli tomuto pohybu se jarní bod (místo, kde Slunce protíná nebeský rovník) pomalu suně zvířetníkem. Zatímco před 2000 lety

bylo jaro spojeno se souhvězdím Berana, dnes Slunce v den rovnodennosti vstupuje do souhvězdí Ryb a pomalu se blíží k Vodnáři.

Na závěr jedna perlička: Věděli jste, že jaro na severní polokouli je přibližně o týden delší než podzim? Země se kolem Slunce pohybuje po elipse a v období kolem března se nachází v části dráhy, kde je od Slunce dál a pohybuje se o něco pomaleji. Díky tomu si naši „zelenou část roku“ užíváme o něco déle než lidé na jižní polokouli.

Velikonoční detektivka:

Jak si vypočítat nejisté datum „pohyblivého svátku“

Zatímco Vánoce mají v kalendáři své pevné místo, Velikonoce jsou jako nepolapitelný stín. Jeden rok je slavíme koncem března na sněhu, jindy se opalujeme v polovině dubna. Tento „pohyblivý svátek“ je výsledkem fascinujícího kompromisu mezi slunečním kalendářem, fázemi Měsíce a křesťanskou tradicí. Pokud pochopíte princip výpočtu, kterému se odborně říká **computus**, už vás žádný kalendář nepřekvapí.

Jak jsme už zmínili u jarní rovnodennosti, klíčový zlom nastal v roce **325 n. l. na Nicajském koncilu**. Církev tehdy potřebovala sjednotit oslavu zmrtvýchvstání, která se v různých částech světa slavila v různé dny. Cílem bylo oddělit křesťanské Velikonoce od židovského svátku Pesach a zajistit, aby se slavily po celém světě ve stejnou neděli.

Koncil stanovil jednoduché, ale pro astronomy neúprosné pravidlo: **Velikonoce připadají na první neděli po prvním jarním úplňku, který nastane po jarní rovnodennosti**.

Aby se výpočet zjednodušil, církevní otcové rovnodennost „zmrazili“ na **21. březnu**, i když, jak už víme, ta astronomická se toulá mezi 19. a 21. březnem.

Díky tomuto pravidlu mají Velikonoce jasně vymezené mantinely.

- **Nejdříve** mohou nastat **22. března**. To se stane v případě, že úplněk nastane v sobotu 21. března. Naposledy se tak stalo v roce 1818 a znovu to zažijeme až v roce 2285.
- **Nejpozději** mohou nastat **25. dubna**. Tato situace nastává, když úplněk připadne na 20. března (tedy těsně před církevní rovnodenností) a my musíme čekat na další úplněk celých 29 dní, a pokud ten navíc vyjde na pondělí, čeká se další týden na neděli. To nás čeká v roce 2038.

Jak si Velikonoce spočítat sami (Gaussova metoda)

Pokud nemáte po ruce internet ani chytrý kalendář, můžete použít matematický postup, který v 19. století zpopularizoval slavný matematik Carl Friedrich Gauss. Pro 21. století (roky 1900–2099) vypadá zjednodušený recept takto:

1. Najděte **zlaté číslo** roku (a):
 $a = \text{rok}(\text{mod}19)$
2. Zjistěte zbytek po dělení 4 (b):
 $b = \text{rok}(\text{mod}4)$
3. Zjistěte zbytek po dělení 7 (c):
 $c = \text{rok}(\text{mod}7)$
4. Vypočítejte proměnnou d:
 $d = (19 \cdot a + 24)(\text{mod}30)$
5. Vypočítejte proměnnou e:
 $e = (2 \cdot b + 4 \cdot c + 6 \cdot d + 5)(\text{mod}7)$

Výsledek:

Velikonoční neděle nastane (**22+d+e**). **března**. Pokud je číslo vyšší než 31, odečtete 31 a dostanete dubnové datum.

Příklad pro rok 2025:

- $a = 2025(\text{mod}19) = 11$
- $b = 2025(\text{mod}4) = 1$
- $c = 2025(\text{mod}7) = 2$
- $d = (19 \cdot 11 + 24)(\text{mod}30) = 233(\text{mod}30) = 23$
- $e = (2 \cdot 1 + 4 \cdot 2 + 6 \cdot 23 + 5)(\text{mod}7) = 153(\text{mod}7) = 6$
- **Datum:** $22 + 23 + 6 = 51$. března.
Po odečtení 31 dnů března dostáváme **20. dubna 2025**.

Možná vás napadne: „A co když astronomický úplňk nastane v jiný čas než ten, který používá církev?“ Máte pravdu. Církev totiž pro výpočet nepoužívá skutečný Měsíc na obloze, který se pohybuje po mírně nepravidelné dráze, ale tzv. **cyklický (tabulkový) úplňk**.

Ten vychází z Metonova cyklu (19letý cyklus, po kterém se fáze Měsíce vracejí na stejná kalendářní data). Občas se tedy stane, že astronomický úplňk nastane už v neděli, ale podle církevních tabulek až v pondělí – a Velikonoce se tak o týden posunou. Tato odchylka zajišťuje, že výpočet

je předvídatelný na staletí dopředu bez nutnosti sledovat dalekohledem oblohu.

Pokud máte přátele na východě, víte, že jejich Velikonoce často přicházejí o týden i více později. Důvodem je právě onen věčný spor kalendářů. Pravoslavná církev pro výpočet stále používá starý **Juliánský kalendář**. Kromě toho striktně dodržují dodatek z Nikajského koncilu, že křesťanské Velikonoce nesmí začít dříve nebo ve stejný čas jako židovský Pesach. To v kombinaci s 13denním rozdílem mezi kalendáři vytváří ono pověstné zpoždění.

Výpočet Velikonoc je jedním z nejstarších algoritmů, které lidstvo stále aktivně používá. Je to most mezi antickou astronomií, středověkou vírou a moderní matematikou. A i když nám dnes stačí jeden klik v mobilu, vědomí, že za tímto jednoduchým datem stojí staletí sporů o minuty a sekundy mezi Sluncem a Měsícem, dává jarním svátkům úplně jiný rozměr.

Ing. Vladimír Libý

Hrabalova chata

Uplynulou návštěvnickou sezónu Hrabalovy chaty můžeme označit jako úspěšnou. Zájemci o prohlídku ji mohli navštívit od konce března, kdy si připomínáme narozeniny Bohumila Hrabala (28. 3.), až do konce října. V dubnu a říjnu bylo otevřeno pouze v pátek, sobotu a neděli, od května do září pak od úterý do neděle. Prohlídky probíhají ve 12, 14 a 16 hodin pro skupiny do 7 osob, kterým se věnují naši průvodci Karel Hanek a Ladislava Černá. Prohlídka trvá přibližně hodinu a návštěvníci se během ní dozvědí řadu zajímavých informací nejen o chatě, Kersku a životě Bohumila Hrabala a jeho ženy Elišky, ale i o jeho literárních dílech a dalších souvislostech. Často se navíc z výkladu rozvine i podnětná diskuse s návštěvníky.

Velmi nás těší již druhým rokem trvající zájem veřejnosti o toto ikonické místo, které představuje nejen prostor, kde Bohumil Hrabal žil se svou manželkou, ale především místo, kde vznikala jeho literární díla. Zároveň se podařilo vytvořit muzejní expozici – housemuseum – která přibližuje také fenomén chatařství 80. let 20. století v rekreační oblasti Kerska.

Zvolený model prohlídek, tedy tři vstupy denně pro menší skupiny s doporučenou rezervací, se ukázal jako funkční. Umožňuje

zachovat kvalitu prohlídky a zároveň nezatěžuje okolí nadměrným pohybem návštěvníků. I přes tato omezení si v loňském roce přišlo Hrabalovu chatu prohlédnout celkem 3 136 návštěvníků, což je srovnatelné s předchozí sezónou. Rezervační systém s online vstupenkami využil 75 % z nich (2 052 osob).

Postupně se nám daří doplňovat vybavení chaty o další předměty a zejména knihy, aby interiér co nejvěrněji odpovídal době, kdy zde Bohumil Hrabal žil a tvořil.

V loňském roce jsme si chtěli připomenout také první výročí otevření Hrabalovy chaty veřejnosti (17. 5.) divadelní inscenací Pábitelé v podání ústeckého Činoherního studia přímo v zahradě. Nepříznivé počasí však tuto akci znemožnilo.

Chatu jsme rovněž přihlásili do několika soutěží – Gloria musaealis, Stavba roku Středočeského kraje i Stavba roku České republiky. V silné konkurenci jsme sice ocenění nezískali, ale radost z realizace tohoto projektu nám to neubralo.

Významného úspěchu jsme však dosáhli v jiné oblasti. Ve spolupráci se Středočeským krajem byl připraven návrh na prohlášení Hrabalovy chaty kulturní památkou. V listopadu 2025 bylo zahájeno

Ministerstvem kultury řízení a v únoru 2026 byla Hrabalova chata s přilehlým pozemkem skutečně prohlášena kulturní památkou. Tento status pro nás znamená nejen závazek k další péči, ale i potvrzení smyslu naší práce.

Děkujeme všem návštěvníkům a podporovatelům za přízeň a těšíme se na novou návštěvnickou sezónu, kterou zahajujeme 28. 3. 2026. Srdečně vás zveme také na mimořádnou prohlídku Hrabalovy chaty v rámci Hrabalova Kerska, která se uskuteční v sobotu 23. 5. 2026.

Zároveň hledáme průvodcovskou výpomoc během víkendů (cca 2× měsíčně). Informace: www.polabskemuzeum.cz.

*PhDr. Jan Vinduška
ředitel Polabského muzea*

Zlatí koně Kinských a jejich historie

V první části se budeme zabývat historií rodiny Kinských a jejich vazby na chov koní. Příště si povíme o vývoji plemene Equus Kinsky od roku 1948 až po současnost

Vedle mnoha významných a početných plemen koní, která se těší celosvětovému věhlasu a rozšíření, existuje několik málopočetných plemen, jejichž populace sotva stačí ke genetickému zajištění jejich existence. Mezi ně patří plemeno Equus Kinsky. Prošlo složitou a někdy až absurdní a kuriózní historií. Jeho pohnutý osud a obtížnost záchranu před úplným vyhynutím je činí pro zasvěcené hipology obzvláště zajímavými.

Rakousko-uherská dualistická monarchie s četnými soukromými, a především státními hřebčínami, produkovala obrovské množství koní, které nakupovala armáda, všechny druhy kočárů a pro všechny jezdecké účely. Mezi těmito rozmanitými a vynikajícími plemeny existovaly i některé malé populace, především zlatí koně Kinští. Pocházeli ze starobylé rodinné tradice, která vzkvétala za císaře Karla VI., ale byli také dítětem skutečně výjimečného Kinského. Hrabě Oktavián, který v 19. století žil s ušlechtilými koňmi a pro ušlechtilé koně, vtiskl tomuto plemeni zvláštní charakter a pomohl mu ke sportovním úspěchům na loveckém poli a ve steeplechase.

Rodina Kinských a jejich koně

Pozoruhodná rodina

Prvním doloženým předkem široce rozvětveného rodu Kinských byl Bohuslav ze Žernosek, připomínaný v roce 1276. Žernoseky leží poblíž Lovosic a přes Labe je to jen kousek do obce Vchynice, podél nichž dnes vede dálnice D8 a odhlučňuje ji prosklený tunel. Jeho synové se podle této vsi jmenovali „ze Vchynic“ - odtud název. Jejich potomci se rozdělili do několika rodových větví. Zakladatelem rozsáhlého rodového majetku byl Radoslav starší Vchynský ze Vchynic a Tetova (zemřel roku 1619). Během svého života se stal jedním z deseti nejbohatších šlechticů v Českém království. Za českého krále a římsko - německého císaře Rudolfa II. zastával vysoké úřady; svou politickou kariéru ukončil v letech 1611 - 1618 jako český královský dvorní hofmistr císaře Svaté říše římské a českého krále Matyáše, Rudolfova bratra.

Bratr Radoslava, Vilém (1574 - 1634), který poprvé použil příjmení Kinský, bojoval a vyjednával po boku Albrechta z Valdštejna a spolu s ním byl v roce 1634 zavražděn v Chebu.

Dalším významným představitelem rodu byl Václav Norbert Oktavián Kinský (1642 - 1719). Stejně jako jeho předkové zastával vysoké funkce u dvora, výrazně

rozšířil rodový majetek a v průběhu let se stal třetím největším feudálem v Čechách. Za jeho éry byl pravděpodobně v roce 1715 založen první hřebčín, který byl podle pramenů oborou v blízkosti Chlumce, lze se domnívat, že to již mohla být část Žehuňské obory, která byla založena v roce 1562 císařem Ferdinandem I. a o její obnovu se právě zasloužil V.N.O. Kinský. Chovní koně byli alespoň v letních měsících chováni polodivoce na velkých, ohrazených pastvinách. V roce 1706 byl za jeho panování zaveden takzvaný „fideikomis“ (svěřenectví, nedělitelnost majetku), jehož sídlem se stalo panství Chlumec n. Cidlinou a jehož důležitou součástí byl i hřebčín a chovní koně.

Jeho syn František Ferdinand Kinský (1678 - 1741) převzal většinu majetku, včetně Chlumce. V roce 1723 navštívil nový zámek během svého korunovačního pobytu v Čechách císař Karel VI., na jehož počest byl zámek pojmenován Karlova Koruna. V téže roce údajně dostali Kinští císařský příkaz rozšířit svůj hřebčín, aby mohli zásobovat monarchii jezdeckými koňmi. Po dlouhou dobu byl hřebčín proslulý produkcí elitních koní se zvláštním zbarvením odpovídajícím dobovému vkusu, zejména isabel, plaváků a dalších.

Za éry Františka Ferdinanda Kinského v Chlumci vznikla také hraběcí konírna. Z jeho manželství s hraběnkou Marií Terezií von Fünfkirchen vzešli čtyři synové. Z nich přežil pouze Leopold Ferdinand (1713 - 1760), který se tak stal dědicem Chlumce.

Jeho syn František Ferdinand II. (1760 - 1806) postavil v nedaleké Oboře lovecký zámček a stáje pro koně. Za jeho vlády byla populace koní rozšířena a z menší části obory byla převedena do velkého, oploceného loveckého areálu Žehuňské obory. Rybník téhož jména pod zámeckým areálem sloužil jako přírodní napajedlo.

V roce 1743 navštívila Karlovu Korunu také panovnice Marie Terezie u příležitosti své korunovace českou královnou, což byla velká pocta.

Nejstarší syn Františka Ferdinanda Kinského Leopold Josef (1764 - 1831) se aktivně účastnil napoleonských válek a v roce 1813 hostil v Chlumci ruského cara Alexandra I. Panství tehdy zahrnovalo asi 15 000 hektarů půdy, 24 dvorů, 16 lesních revírů, stovky rybníků a několik pivovarů, což hlavě rodu umožňovalo finančně zabezpečený život.

Oktavián hrabě Kinsky na hřebci Caesar

Leopold Josef a Marie Puteani (narozená v roce 1787) měli šest dětí, dva syny a čtyři dcery. Oktaviánův mladší bratr Jan Baptista hrabě Kinský se oženil s krásnou gruzínskou šlechtičnou Ifigenií Dadiani, s níž měl devět dětí, včetně Oktaviána synovce a budoucího dědice Zdenka hraběte Kinského (1844 - 1932). Oktaviánova sestra Barbora Kinská (1826) byla babičkou Marie Immaculaty (Laty) Brandisové, jediné vítězky Velké pardubické.

Starší syn Oktavián Josef (1813-1896) byl vynikajícím jezdcem a chovatelem koní. Měl přezdívku „hrabě Taffy“ a vedl neobyčejně aktivní, dobrodružný život, který se zdánlivě točil výhradně kolem jeho koní. Jako nadšený podporovatel dostihů a plnokrevných koní se stal jedním z průkopníků anglické jezdecké kultury v Čechách. Jeho roli ve sportovním prostředí monarchie nelze podceňovat - spolu s některými svými vrstevníky, jako byli Rudolf kníže Liechtenstein, Max hrabě Ugarte, Mořic hrabě Sándor, Mikuláš hrabě Esterházy, Aristide a Hector von Baltazzi a další, patřil k hipologické elitě 19. století. Byl také jedním ze zakladatelů slavné Velké pardubické steeplechase, proslulé svými náročnými skoky, a patřil k malé skupině, která navrhla trať podle liverpoolského vzoru. Již v roce 1832 nechal u Chlumce vybudovat rozsáhlý hřebčín Ostrov, kde choval anglické plnokrevníky a polokrevné dostihové koně. Po vypuštění Velkého chlumeckého rybníka v roce 1843 založil Oktavián jedno z prvních českých dostihových závodistišť, dlouho předtím, než vznikl pardubický areál v jeho současné podobě. Jako první manželku si vzal slezskou šlechtičnu Anežku Schaffothovou (1810 - 1888). Jeho pozdní druhé manželství s cirkusovou artistkou Marií Stubenvollovou ve věku 75 let bylo považováno za společenský skandál. Stejně jako první manželství zůstalo i druhé bezdětné, a tak se po jeho smrti vedení panství v roce 1896 ujal jeho synovec Zdenko, kterého neměl příliš v lásce, ale přesto na něm zanechal mnohé stopy.

*Půlpánovi
Hřebčín a Jezdecká škola
Equus Kinsky*

Historie obce *Hradištko Kersko*

90. let historie Hájenky Kersko

Na začátku třicátých let minulého století, po skončení světové hospodářské krize, se vrací stavební rozmach ze dvacátých let. Tento boom se začal projevovat i ve zdejší regionu. V okolních vesnicích se stavěly nové domy a velmi často byly vybaveny v podkrovní jednou či dvěma místnostmi využívanými jako „LETNÍ BYTY“. Od jara do podzimu byly pronajímány k dlouhodobému pobytu řadě zejména pražských rodin. Tento nový trend ve využívání volného času vedl pravděpodobně pana Josefa Hyrosse k myšlence vybudování rekreačního letoviska v části kerského polesí, které v té době vlastnil.

Pro zatraktivnění a zvýšení hodnoty lesních pozemků, nechal pan Hyross vybudovat 2 koupaliště, vyvrtat 2 minerální prameny, postavit tenisové kurty a též i lesní kavárnu s ubytováním. Žádost o výstavbu kavárny podává pan Josef Hyross 16. 3. 1935 na obecní úřad v Hradištku. Obec se dne 19. 3. 1935 vyjadřuje kladně. Kolaudace stavby proběhla 19. 11. 1935. V průběhu roku 1935 pan Hyross žádá na Okresním úřadě v Poděbradech o povolení provozování živnosti hostinské a výčepní a i zde se dočkal kladného vyjádření. Restaurace se pro veřejnost otevřela na jaře roku 1936.

Běžely roky a restaurace, teď již pod názvem „Hájenka“, získávala na věhlasu. 15. 1. 1940 se majitelkou stává Marta Hyrossová, která objekt získala od svého otce na základě darovací smlouvy.

5. 2. 1943 kupuje architekt Maděra sousedící ubytovací budovu, která mu byla po roce 1948 vyvlastněna.

3. 12. 1949 je rozhodnutím soudu restaurace „Hájenka“ znárodněna a přebírá ji obec Hradištko.

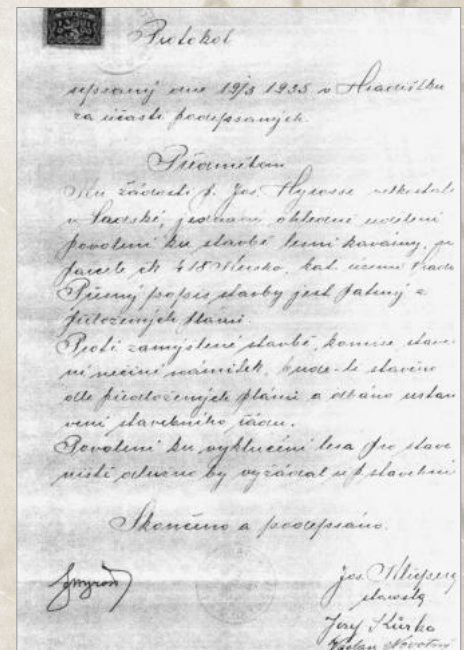
Za zhruba 16000,- Kč kupuje 19. 9. 1957 restauraci Lidové spotřební družstvo Jednota Nymburk. 23. 1. 1973 svolává Jednota Nymburk do Kerska jednání s jediným bodem programu – výstavba nové restaurace na místě ubytovací budovy. Stavba měla stát zhruba 1,5 milionu korun a dokončena měla být do konce roku 1975. K realizaci naštěstí nedošlo.

V polovině sedmdesátých let se majiteli Hájenky stávají Restaurace a jídelny Lysá nad Labem. Po likvidaci této společnosti přechází vlastnictví v roce 1991 na Obecní úřad Hradištko. Ten restauraci provozuje do roku 1998, kdy ji kupuje společnost Building, s.r.o. Ing. Emil Slanina.

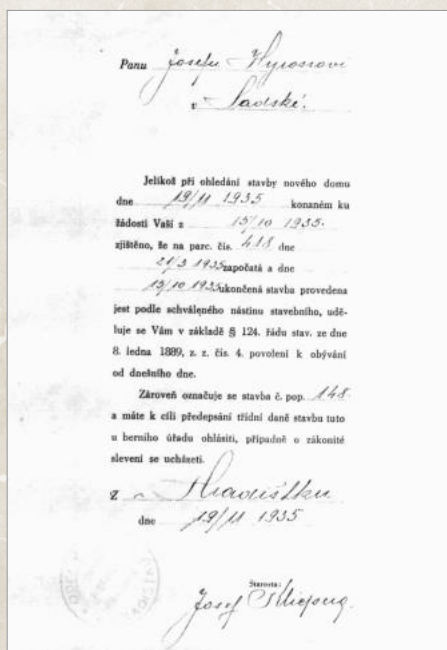
Soubor úředních povolení

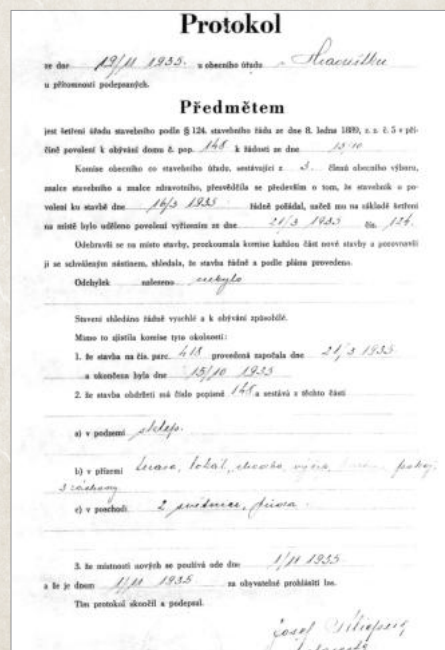
16. 3. 1935
Josef Hyross – žádost o povolení stavby

19. 3. 1935
OÚ Hradištko – povolení stavby

19. 11. 1935
Kavárna – kolaudační rozhodnutí

jaro 1936
Kavárna – uvedení do provozu

Historie obce *Hradištko Kersko*

Restaurace Hájenka – fotografický průřez historií

Antonín Munzi ze Sadské – stavitel Hájenky

Stavba Lesní kavárny (původní název Hájenky)

1936

1937

1939

1970

1980

1985

2013

leden 2026

Hájenka – personál restaurace od roku 1948 do současnosti

Sluší se vzpomenout na ty, kteří svou práci, tu lepší, tu horší, spolu-vytvářeli pověst lesní restaurace Hájenka. Bohužel, některá jména budou asi scházet, protože pamětníci prvních let již nežijí, lidská paměť je bohužel velmi ošidná a písemné dokumenty byly leckdy zničeny nebo jsou nedostupné.

- 1948:** manželé Kohoutovi
pan Jaroslav Dušek
paní Marie Gallová
pan Novotný
manželé Tichých
manželé Vocunovi
- 1962:** manželé Berauerovi
pan Jan Jarkovský
pan Karel Bělohávek
paní Markéta Bělohávková
pan Josef Pražák
pan Tondl
paní Jana Emrová
manželé Novákovi
paní Hana Cabrnachová
manželé Šafrovi
- 1983:** manželé Ascherlovi
bratři Fundovi
pan Robert Cesar
pan Václav Zázvorka
pan Jaroslav Linhatr
pan Jaroslav Kubata
pan Ivan Piler
pan Antonín Hammer
pan Ladislav Břichnáč
pan Pavel Šenfeld
pan Miloslav Čepička
- 1992 – 1996:**
manželé Zárubovi
- 2004 – 2018:**
pan Petr Korger
- 2019:** fa CAORLE servis s.r.o.

Pro Novinky obce Hradištko-Kersko zpracoval a ilustrační foto dodal

Mgr. Václav Kořán